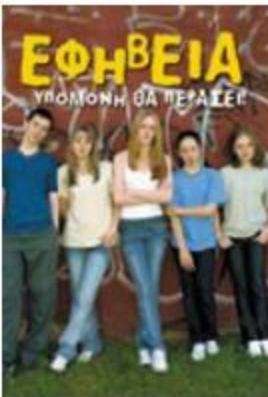

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποφασίσαμε με τον κ. Ανδριάτη, ως δεκαπενταμελές, να συμμετέχουμε πιο ενεργά στη σχολική εφημερίδα. Είναι απαραίτητο να δίνουμε το δικό μας στίγμα, και από τη στιγμή που μας δίδεται η ευκαιρία να εκφράζουμε ελεύθερα τις

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΕΦΗΒΕΙΑ

απόψεις και τις σκέψεις μας, πρέπει να το εκμεταλλευτούμε. Διαλέξαμε ένα θέμα που είναι κοντά σ' εμάς, και για το οποίο έχουμε πολλά να πούμε. Η εφηβεία είναι περίοδος που μας προβληματίζει και σίγουρα έχουμε πολλά να συζητήσουμε. Ακολουθούν μερικά κείμενα παιδιών.

Υ.Γ. Θα ήταν πολύ ωραίο να γράφουμε κάθε μήνα κάτι σαν «αφιέρωμα» αναπτύσσοντας κάτι διαφορετικό κάθε φορά. Περιμένουμε ιδέες και συμμετοχές σας!

Έλλη Χρονιάρη, γ'
Πρόεδρος 15/μελούς Συμβουλίου

Εφηβεία. Πώς να εξηγήσω αυτόν τον όρο...; Κατά τη δική μου άποψη, είναι ... κάτι σύνθετο, κάτι περίεργο. Ο έφηβος είναι ένας άνθρωπος γύρω στα 14-16 που περνάει διάφορες φάσεις. Άλλοτε είναι τέλειες, χαρούμενες, τρελές. Άλλοτε κακές, βαρετές, στεναχωρες!!!

Κατά τη διάρκεια της εφηβείας οι νέοι αισθάνονται και συμπεριφέρονται περίεργα. Μπορεί τη μια στιγμή να νιώθουν καλά και την άλλη να είναι στεναχωρημένοι χωρίς

να ξέρουν το γιατί! Φυσικά, δεν περνούν όλοι την εφηβεία με τον ίδιο τρόπο. Δεν αντιδρούμε όλοι το ίδιο. Άλλος μπορεί να είναι νευρικός και αντιδραστικός, όταν είναι έφηβος, ενώ άλλος να περνάει την εφηβεία του ήρεμα.

Οι έφηβοι προσπαθούν να βρουν τον εαυτό τους την περίοδο αυτή. Αλλάζουν διάφορα στίλ. Θέλουν να ανανεώνονται συνεχώς. Να κάνουν νέες παρέες. Να μπαίνουν στο τριπάκι του έρωτα και των σχέσεων. Αυτά είναι κάποια από τα συναισθηματικά και ψυχολογικά συμπτώματα της εφηβείας. Όμως η εφηβεία δεν παρουσιάζει μόνο εσωτερικές αλλαγές. Οι έφηβοι και ιδίως τα κορίτσια συχνά παραπονιούνται για τα σπυράκια. Αυτό είναι ένα συχνό αλλά πολύ εκνευριστικό χαρακτηριστικό της εφηβείας. Εκτός όμως από αυτά οι έφηβοι μεγαλώνουν και εξωτερικά, ανανεώνονται και το σώμα τους αναπτύσσεται καθημερινά.

Ανδριάνα Αρμάου, γ'

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

4 Φεβρουαρίου

Επίσκεψη όλου του σχολείου στον Άγιο Μάρκο, στην έκθεση για τη Guernica του Πάμπλο Πικάσο.

11 Φεβρουαρίου

Ομιλία της κ. Ελένης Χρονιάρη στους γονείς της α' γυμνασίου.

11 Φεβρουαρίου

Επίσκεψη β2 στο Ιστορικό Μουσείο Κρήτης στην έκθεση-αφιέρωμα στο Νίκο Καζαντζάκη.

11 Φεβρουαρίου

Έναρξη ενισχυτικής διδασκαλίας

14 Φεβρουαρίου

«Ασφαλής Χρήση του Διαδικτύου»
Εκδήλωση για γονείς και εκπαιδευτικούς στο Εκπαιδευτήριο «ΤΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΝ»

20 Φεβρουαρίου

Ο 4ος φετινός μας περίπατος

25 Φεβρουαρίου

Ομιλία της κ. Ελένης Χρονιάρη στους μαθητές του γυμνασίου

25 και 27 Φεβρουαρίου

Ενημέρωση των γονέων του Α2 και του Α1 για την πρόοδο των παιδιών στο β' τρίμηνο

Η εφηβεία είναι μια περίοδος της ζωής μας στην οποία συναντάμε μεγάλες αλλαγές στη συμπεριφορά μας. Πιο συγκεκριμένα, αλλάζει ο τρόπος σκέψης μας και η οπτική γωνία με την οποία βλέπουμε τα πράγματα. Σημαντικό ρόλο σ' αυτήν την αλλαγή παίζουν οι γονείς μας, με τους οποίους οι διάφορες αντιδικίες που έχουμε δεν είναι και λίγες. Τα βάζουμε συνεχώς μ' αυτούς για διάφορους λόγους. Το ότι δεν μας καταλαβαίνουν, μας θεωρούν ακόμα πολύ μικρούς ή και το ότι με τις ενέργειές τους μας φέρνουν σε αδιέξοδο είναι μερικοί απ' αυτούς. Παρ' όλα αυτά όμως, και αντίθετα απ' τα πιστεύω μας, είναι οι μόνοι που μπορούν να μας βοηθήσουν να αντιμετωπίσουμε μια απ' τις δυσκολότερες περιόδους της ζωής μας, την εφηβεία. Αρκεί, φυσικά, να τους ακούμε, να τους εμπιστευόμαστε και σίγουρα να τους σεβόμαστε. Έτσι, στο τέλος η συμβίωση μ' αυτούς θα είναι πιο αποτελεσματική και χωρίς άλλες εντάσεις ή διαφωνίες.

*Μαρία Κατσιδονιωτάκη
Εμμανουέλα Αραμπατζόγλου
β1*

Η εφηβεία είναι μια περίοδος στη ζωή του ανθρώπου. Είναι μια περίεργη περίοδος για κάθε άνθρωπο την οποία ο καθένας βιώνει διαφορετικά. Κατά την ηλικία αυτή ο άνθρωπος δοκιμάζει καινούργια πράγματα, κάνει δηλαδή καινοτομίες. Δημιουργεί φιλικές σχέσεις και κάνει τους λεγόμενους «κολλητούς», αναπτύσσει στενότερες σχέσεις με το άλλο φύλο, είτε είναι αγόρι είτε είναι κορίτσι και κάποιες φορές δοκιμάζει τον έρωτα.

Κατά την ηλικία αυτή όμως υπάρχουν και πολλοί κίνδυνοι, όπως ο εθισμός στα ναρκωτικά και στο κάπνισμα, οι ουσίες αυτές μπορούν ν' αποτελέσουν μεγάλο κίνδυνο για τη ζωή του εφήβου όχι μόνο κατά την περίοδο που βιώνει την εφηβεία αλλά και στη μελλοντική του ζωή.

Τέλος, κατά την εφηβεία οι άνθρωποι ωριμάζουν, «συλλέγουν» εμπειρίες οι οποίες είναι χρήσιμες για την υπόλοιπη ζωή, επειδή όμως γίνεται αυτό τα συναισθήματα στην εφηβεία είναι ποικίλα.

Σταύρος Αεράκης, γ'

Η φιλία είναι μια πολύ σημαντική ανάγκη για όλους τους ανθρώπους. Δηλαδή, η φιλία φέρνει τους ανθρώπους πιο κοντά, τους κάνει να εμπιστευτούν τα μυστικά τους και να ακούνε και διαφορετικές γνώμες από τις δικές τους. Η φιλία κατά τη γνώμη μου κρατάει, αν είναι δυνατή, ακόμα και αν κάποια στιγμή χρειαστεί αυτά τα δύο ή περισσότερα άτομα να αποχωριστούν. Με έναν φίλο μοιράζεσαι όλα σου τα συναισθήματα: χαρά, λύπη... Γι' αυτό και ο καθένας από εμάς χρειάζεται ένα φίλο.

Μαρία Σταυρουλάκη, β2

Έφηβοι και γονείς

Η εφηβεία είναι μία από τις καλύτερες φάσεις στη ζωή ενός ανθρώπου αλλά για τους γονείς σημαίνει αρκετά χρόνια ταλαιπωρίας.

Ο έφηβος γίνεται αντιδραστικός, με αποτέλεσμα να βγάζει το άχτι του στους πολύπαθους γονείς. Εκείνοι, με τη σειρά τους, αργούν να καταλάβουν ότι το παιδί τους μεγαλώνει και ανεξαρτητοποιείται. Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι συχνόι ομηρικοί καβγάδες, κυρίως σχετικά με τις ελευθερίες των εφήβων, όπως, για παράδειγμα, τις εξόδους. Ένα άλλο σημείο σύγκρουσης είναι η εξωτερική εμφάνιση, καθώς και το γούστο.

Σε αυτήν την περίοδο η σχέση γονέα-εφήβου περιορίζεται στα βασικά και στο χαρτζιλίκι. Συνήθως τα, όχι πλέον, παιδιά, αρνούνται να επικοινωνήσουν και να μοιραστούν τα προβλήματά τους με την οικογένεια, η οποία αποτελεί κι αυτή ένα πρόβλημα, και προτιμούν τους φίλους ή και... τον εαυτό τους.

Συμπέρασμα των παραπάνω είναι ότι κατά τη διάρκεια αυτής της φάσης, η οικογενειακή ζωή μετατρέπεται σε κολοστημένη φαρσοκωμωδία.

Αγνή Ορφανουδάκη & Φιλομήλα Φραιδάκη, β2

Η εφηβεία στις μέρες μας....

Η πιο τρελή και διασκεδαστική εποχή στη ζωή του ανθρώπου. Απότομες αλλαγές διάθεσης, παρορμητικές αποφάσεις, ανεξήγητες αντιδράσεις....

Όσο τα παιδιά των γονέων είναι ακόμη παιδιά, όλα κυλάνε ρολόι. Λίγες αντιρρήσεις απ' τη μεριά των παιδιών και μερικοί καβγάδες με τους γονείς συνήθως να επικρατούν.

Όταν όμως τα παιδιά γίνουν έφηβοι η ισορροπία ανατρέπεται και απλά ζητήματα, όπως η ώρα ύπνου, η κόσμος εμφάνιση και τα όρια, γίνονται η βάση για οικογενειακά δράματα, με ηχητική υπόκρουση πόρτες που βροντούν. Ο γονέας δεν αντιπροσωπεύει πλέον πρότυπο, το φύλακα-άγγελο ή τον «αρχηγό» του σπιτιού, αλλά παίζει το ρόλο του αποδέκτη της αντιδραστικότητας της κόρης ή του γιου.

Μια νέα αρχή προστίθεται στην καθημερινότητα του εφήβου: για ό,τι συμβαίνει... του φταίει η οικογένεια. Βέβαια, οι γονείς απ' την πλευρά τους δείχνουν να μην ξέρουν τι να κάνουν και απελπίζονται και πιθανότατα αυτό τους συμβαίνει. Το παιδάκι που στρεφόταν σ' αυτούς για το παραμικρό τώρα κλείνεται στον εαυτό του και στους συνομήλικούς του και αντιμετωπίζει μόνο του το σωρό των προβλημάτων του. Όμως, κυρίως στην αρχή, παραλείπουν το πιο βασικό: δεν είναι πλέον παιδάκι. Αυτό είναι που κάνει τη διαφορά.

Απ' την πλευρά των εφήβων, όλα είναι φυσιολογικά, αφού όλοι μεγαλώνουν και αυτοί δεν πρόκειται να αποτελέσουν το σύγχρονο Πήτερ Παν, το αιώνιο παιδί. Ούτε και θέλουν κάτι τέτοιο. Συμπέρασμα αυτών είναι το ότι, αν δεν υπάρχει κατανόηση απ' τους γονείς, απλώς δεν πειράζει, αρκεί να κατανοεί κανείς τον εαυτό του... Αν μπορεί.

Η εφηβεία σημαίνει ευθύνες και ευθύνες σημαίνουν (για τους εφήβους) όλο και περισσότερη διάθεση για διασκέδαση και χαλάρωση, κοινώς... «λούφα».

Είναι όμως άπιστευτο το πώς οι γονείς δείχνουν να έχουν ξεχάσει τη δική τους εφηβεία στην προσπάθειά τους να συνετίσουν τα παιδιά τους, με νύχια και με δόντια. Φαίνεται, παράλληλα με τους εφήβους περνάνε κι αυτοί μια φάση 'αντιεφηβείας' που τους κάνει να αντιδρούν δραματικά σε ιδέες των νεαρών μελών της οικογένειας.

Τελικά, ενώ οι καβγάδες αυξάνονται και πληθύνονται, όπως και το κουβάρι προβλημάτων, ένα ερώτημα παραμένει:

Άβυσσος η ψυχή του εφήβου ή του γονέα;

Φιλομήλα Φραιδάκη, β2

Η εφηβεία

Η εφηβεία αποτελούσε ανέκαθεν τη δυσκολότερη ηλικία στη ζωή ενός ανθρώπου, τόσο για τους γονείς, όσο και για τον ίδιο σου τον εαυτό. Είναι η ηλικία εκείνη που συντελούνται τεράστιες αλλαγές, τόσο στο σώμα όσο και στην ψυχοσύνθεσή σου. Παύεις πλέον να είσαι παιδί και περνάς στη μεταβατική εκείνη φάση πριν από την ενηλικίωση. Από μόνη της αυτή η ενέργεια είναι τρομερά σημαντική και επιφέρει μια σειρά εξαιρετικών αλλαγών. Από εκεί και πέρα, υπάρχουν και άλλοι παράγοντες, οι οποίοι μπορούν να «επιβαρύνουν» τη διαδικασία.

Από την άλλη όψη του νομίσματος, όμως, τα χρόνια της εφηβείας είναι και μερικά από τα ομορφότερα. Περνάμε με τη συντροφιά απεριγράπτα αστείων φίλων, που καταλαβαίνουν τα προβλήματα που πιθανόν να έχεις και σε βοηθούν να αντεπεξέλθεις στο συνεχή «πόλεμο» που μαίνεται στο σπίτι σου. Ακόμη, αυτά τα περιπετειώδη χρόνια βιώνεις ολοκαίνουριες εμπειρίες που μπορεί να μείνουν για πάντα χαραγμένες στη μνήμη σου, από μία εκδρομή με τη τάξη σου μέχρι και το να πας ένα ταξίδι στο εξωτερικό μόνο σου.

Η προσπάθειά σου για αυτονομία και ανεξαρτητοποίηση διαταράσσει την ηρεμία και τη σταθερότητα που υπήρχε στις οικογενειακές σχέσεις. Οι γονείς δεν είναι πλέον σε θέση να κάνουν σχέδια για το μονάκριβο παιδί τους και να ασκούν την ίδια επιρροή επάνω του. Αισθάνονται ότι "χάνουν" το παιδί τους, καθώς αυτό αποκηρύσσει την κυριαρχία τους και αναζητά καταφύγιο στις παρέες των συνομηλίκων, χωρίς να επιτρέπει πλέον στους γονείς να παρεμβαίνουν στην προσωπική του ζωή. Καθώς κυλάει ο χρόνος, όλο και περισσότερο πενθούν για την απώλεια του γονεϊκού ρόλου και των ικανοποιήσεων που τους πρόσφερε η εξάρτηση των παιδιών από το πρόσωπό τους. Όσο μεγαλύτερη είναι η δυσκολία των γονέων να δεχτούν το γεγονός ότι από-ιδανικοποιούνται από τα παιδιά τους, τόσο πιο επώδυνη και χρονοβόρα θα είναι για τα τελευταία η διεργασία της ατομικοποίησης και της αυτονομίας.

Αν νιώθεις, λοιπόν, ότι ο πατέρας, η μητέρα, ο αδερφός, ο θείος, η θεία και οι παππούδες δεν σε καταλαβαίνουν, σκέψου ότι υπάρχουν άλλοι πολλοί που νιώθουν ακριβώς το ίδιο.

Αγνή Ορφανουδάκη, β2

4 Φεβρουαρίου

Βασιλική Αγίου Μάρκου. Επίσκεψη όλου του σχολείου στην έκθεση για τη Guernica που οργάνωσε το Ινστιτούτο Θερβάντες, το Παρατηρητήριο Πολιτιστικών Δραστηριοτήτων Κρήτης του Κέντρου Τεχνολογικής Έρευνας Κρήτης και άλλοι φορείς.

Ο βομβαρδισμός της Γκουέρνικα

Την άνοιξη του 1937 οι εθνικιστές του Φράνκο, έχοντας υπό τον έλεγχό τους το μεγαλύτερο μέρος της Ισπανίας, θέλησαν να

Η βομβαρδισμένη πόλη

διασφαλίσουν την κυριαρχία τους και στο βορρά, με την κατάληψη του Μπιλμπάο, της μεγαλύτερης πόλης των ανυπότακτων Βάσκων, που συνεργάζονταν με τη δημοκρατική κυβέρνηση της

Μαδρίτης. Το μεγαλύτερο εμπόδιο ήταν η Γκουέρνικα, που βρισκόταν σε στρατηγικό σημείο στο δρόμο για το Μπιλμπάο. Η Γκουέρνικα, στην οποία ζούσαν 5.000 άνθρωποι, αλλά και χιλιάδες «Δημοκρατικοί» πρόσφυγες, ήταν σημαντική πόλη για τους Βάσκους, γιατί κάτω από μια βελανιδιά στο κέντρο της πόλης συνήθιζε να συνεδριάζει η Βουλή τους.

Τυπικά, η ναζιστική Γερμανία ήταν ουδέτερη στον Ισπανικό Εμφύλιο. Συμμετείχε, όμως, ουσιαστικά στις επιχειρήσεις με μια ομάδα εθελοντών, που ήταν όλοι τους έμπειροι αεροπόροι της «Λουτβάφε» και πιλοτάριζαν τελευταίου τύπου αεροπλάνα και είχαν συγκροτήσει τη «Λεγεώνα Κόνδωρ». Όπως παραδέχθηκε αργότερα ο Χέρμαν Γκέριγκε στη Δίκη της Νυρεμβέργης, οι νεαροί πιλότοι είχαν σταλεί με διαταγή του Γ' Ράιχ για να εμποδίσουν την εξάπλωση του Κομμουνισμού, αλλά και να δοκιμαστούν σε συνθήκες μάχης.

Η «Γκουέρνικα» του Πικάσο

Την εποχή του βομβαρδισμού της Γκουέρνικα, ο μεγάλος ισπανός ζωγράφος Π. Πικάσο ετοίμαζε έναν πίνακα, παραγγελία της Δημοκρατικής Κυβέρνησης της Μαδρίτης, που θα κοσμούσε το Ισπανικό Περίπτερο στη Διεθνή Έκθεση των Παρισίων. Μόλις πληροφορήθηκε τη μεγάλη σφαγή, ονόμασε τον πίνακα «Γκουέρνικα», θέλοντας να εκφράσει την απέχθειά του προς τους στρατιωτικούς «που βύθισαν την Ισπανία στον ωκεανό του πόνου και του θανάτου».

Το έργο του Πικάσο είναι μία τεράστια ελαιογραφία που περιγράφει την απανθρωπιά, τη βιαιότητα και την απόγνωση του πολέμου. Δείχνει ένα σκηναίο θανάτου, με διαμελισμένα ζώα και ανθρώπους, γυναίκες να κλαίνε, κρατώντας νεκρά μωρά και κατεστραμμένα κτίρια. Αρχικά, ο Πικάσο πειραματίστηκε με χρώμα, αλλά τελικά κατέληξε στο άσπρο, το μαύρο και το γκρι, καθώς θεώρησε ότι έτσι δίνει μεγαλύτερη ένταση στο θέμα.

Νίκος Εγγονόπουλος «Ποίηση 1948»

τούτη η εποχή
του εμφυλίου σπαραγμού
δεν είναι εποχή
για ποίηση
κι άλλα παρόμοια.
σαν πάει κάτω
να
γραφεί
είναι
ως άν
να γράφονταν
από την άλλη μεριά
αγγελτηρίων θανάτου.
γι' αυτό και
τα ποιήματά μου
είν' τόσο πικραμένα
(και πότε-άλλωστε-δεν ήσαν.)
κι είναι
-πρό πάντων-
και
τόσο
λίγα.

«Ελευσίς», 1948

Η Γκουέρνικα δείχνει τα βάσανα και τις συμφορές του πολέμου. Μια γυναίκα κρατάει το νεκρό παιδί της στην αγκυλιά και κλαίει απελπισμένη. Ένα άλογο πισωπατάει σφαιδάζοντας, καθώς μια λόγχη του τρυπάει το κορμί. Ένας άνδρας πεθαίνει με το σπασμένο σπαθί του στο χέρι. Δεξιά, μια γυναίκα, που τα ρούχα της έχουν πάρει φωτιά, πέφτει από ένα σπίτι που καίγεται. Όλα φαίνονται τσακισμένα και παραμορφωμένα.

... Αυτή η εικόνα δεν είναι πολύχρωμη. Έχει μόνο μαύρο, άσπρο και γκριζο. Ίσως ο ζωγράφος θεώρησε ότι η ομορφιά των χρωμάτων δεν ταίριαζε σ' ένα τόσο τραγικό θέμα. Σου φαίνεται πως ακούς τους φοβηρούς ήχους; Κραυγές, ουρλιαχτά, βογκητά. Μπορείς να δεις ότι τα περισσότερα ζώα και άνθρωποι έχουν ανοιχτό το στόμα σαν να βγάζουν κραυγές πόνου. Ο ζωγράφος τα 'κανε όλα να μοιάζουν κομματιασμένα, στραβωμένα κι άσχημα.

... «Είμαι θυμωμένος», «Είμαι πληγωμένος»: αυτές οι κουβέντες ίσως να λένε τα πιο έντονα συναισθήματα που εκφράζει η εικόνα.

Κοίταξε τα πρόσωπα. Είναι μεγάλα άσπρα σχήματα με μάτια τρομαγμένα και στόματα ανοιχτά σαν να οδύρονται. Φαίνονται και τα δύο μάτια σε κάθε πρόσωπο, όπως κι αν είναι γυρισμένο. Τα μάτια είναι ορθάνοιχτα και στυλωμένα με τρόμο, σαν μάτια πεθαμένου. Στο πάνω μέρος της εικόνας κρέμεται μια γυμνή λάμπα ηλεκτρικού. Ρίχνει φως για να φανούν οι συμφορές του πολέμου.

Οι ακτίνες σχηματίζουν μυτερά δόντια. Ο ζωγράφος τις έκανε έτσι κοφτερές θέλοντας να μας αναστατώσει να ερεθίσει τα νεύρα μας. Μ' αυτές και άλλες λεπτομέρειες μπόρεσε ο Πικάσο να μας πει πως κάτι τρομερό έγινε σ' αυτή την πόλη.

Παρόλο που ο Πικάσο έφτιαξε την εικόνα του με αφορμή τον πόλεμο στην Ισπανία, η Γκουέρνικα είναι μια εικόνα διαμαρτυρίας ενάντια σε κάθε πόλεμο. Κι αυτός είναι ο λόγος που έγινε διάσημη. Άνθρωποι απ' όλο τον κόσμο τη βλέπουν και καταλαβαίνουν τι ήθελε να πει ο ζωγράφος.

Από το βιβλίο των
Κένετ Φράνσες και Μήσαμ Τέρνυ,
Γνωριμία με τη Ζωγραφική,
εκδ. Διάγραμμα

Γκουέρνικα 1937

*Πάμπλο Πικάσο, Λάδι σε Καμβά 349 × 776 εκ.
Βρίσκεται στο Εθνικό Μουσείο Τέχνης
«Βασίλισσα Σοφία», στη Μαδρίτη.*

Η έκθεση στη Βασιλική του Αγίου Μάρκου περιλάμβανε κάποια αντίγραφα των έργων του Πικάσο. Πάνω σ' αυτά είχαν γραφτεί κείμενα. Μετά από περιγραφή κάθε εικόνας ξεχωριστά από την ξεναγό μας είδαμε ένα βίντεο για την ιστορία της πόλης Γκερνίκα και για κάποια παράλληλα συμβάντα της ίδιας εποχής. Η ιδέα της ξεναγής με βίντεο ήταν ένας πολύ καλός τρόπος για να κρατήσει προσηλωμένους τους μαθητές, αλλά και να τους κεντρίσει το ενδιαφέρον. Μετά από το βίντεο περάσαμε στον κύριο σκοπό της ξεναγής μας, την Γκερνίκα. Σύμφωνα με την ξεναγό μας η Γκερνίκα είναι ένας πίνακας του Πικάσο που απεικονίζει το Ναζιστικό βομβαρδισμό των Γερμανών κατά της μικρής αυτής πόλης, 26 του Απριλίου το 1937, κατά τη διάρκεια του Ισπανικού εμφυλίου πολέμου. Κατά την επίθεση σκοτώθηκαν πάνω από 1000 άνθρωποι.

Τα βασικά στοιχεία του πίνακα είναι ο ταύρος και το άλογο. Και τα δύο έχουν το συμβολισμό τους. Ο Πικάσο, όμως, αρνήθηκε να τους εξηγήσει. Κατά πολλούς ο ταύρος είναι η Ισπανία και το άλογο συμβολίζει τους σφαγιασμένους κατοίκους της πόλης. Ο πίνακας δείχνει σκηνές θανάτου, βίας, βαρβαρότητας. Είναι άσπρος μαύρος και με ύψος 3,5 μέτρα και 8 πλάτος μέτρα.

Νέστορας Αρχοντάκης, γι

Η Γκερνίκα είναι ένας πολύ εντυπωσιακός πίνακας που, μέσα από διάφορα σύμβολα και εικόνες, μας βοηθά να καταλάβουμε την κατάσταση που επικρατούσε κατά τη διάρκεια του πολέμου. Από τις εκφράσεις των προσώπων του πίνακα αισθανόμαστε την απόγνωση στην οποία βρίσκονταν εκείνοι οι άνθρωποι. Γενικά, η Γκερνίκα είναι ένας πίνακας που κρύβει μέσα του συναισθήματα που σχετίζονται με τη δυστυχία.

Μαριούη Παπαφραγκάκη, α2

Η εκπαιδευτική μας επίσκεψη στη Βασιλική του Αγίου Μάρκου έγινε για την παρουσίαση ενός απ' τα πιο αξιοθαύμαστα έργα του Pablo Picasso, τη Γκουέρνικα. Στην έκθεση γνωρίσαμε την ιστορία του πίνακα, είδαμε χωριστά κάθε κομμάτι του πίνακα και τέλος παρακολουθήσαμε ένα ενδιαφέρον βίντεο που αφορούσε την ιστορία της Γκουέρνικα.

Ευχαριστούμε το σχολείο μας που οργανώνει τέτοιες εκπαιδευτικές επισκέψεις και μπορούμε και παίρνουμε κάποιες γνώσεις εκτός σχολείου. Και μια θερμή παράκληση. Να συνεχίσει να οργανώνει τέτοιου είδους επισκέψεις και εξορμήσεις.

Σταύρος Αεράκης, γ1

11 Φεβρουαρίου

Ομιλία της κ. Ελένης Χρονιάρη, ψυχολόγου, στους γονείς της α' γυμνασίου με θέμα: «Χαρακτηριστικά γνωρίσματα της εφηβείας». Ένα θέμα που απασχολεί έντονα όλους τους γονείς και το οποίο απαιτεί «τέχνη και γνώση» για να αντιμετωπιστεί.

Το σχολείο επιθυμεί να ενημερωθούν οι γονείς από τους πλέον ειδικούς ανθρώπους σε τέτοια θέματα, αρκεί, βεβαίως, να το επιθυμούν και οι ίδιοι οι γονείς.

11 Φεβρουαρίου

Επίσκεψη του β2 στο Ιστορικό Μουσείο Κρήτης στην έκθεση-αφιέρωμα στο Νίκο Καζαντζάκη.

...Η επίσκεψή μας ήταν ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα, αφού μάθαμε σημαντικά στοιχεία για τη ζωή του Νίκου Καζαντζάκη. Ακούσαμε τη φωνή του μέσα από μια συνέντευξη που είχε δώσει στη γαλλική ραδιοφωνία με θέμα: «Ο στόχος ενός συγγραφέα». Στην τελευταία αποκάλυψε τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί ένας συγγραφέας. Στη συνέχεια, περιηγηθήκαμε στο μουσείο βλέποντας διάφορες εικόνες και προσωπικά του αντικείμενα. Το πιο σημαντικό, όμως, απ' αυτήν την περιήγηση ήταν όταν είδαμε το γραφείο του. Έπειτα με τη βοήθεια μιας ηλεκτρονικής οθόνης «ταξιδέψαμε» στο γραφείο του και είδαμε την παραμικρή λεπτομέρεια που υπήρχε. Στη συνέχεια ανακαλύψαμε κάποια από τα ταξίδια που έκανε, αλλά και κάποια από τα πνευματικά πρόσωπα, που τον επηρέασαν...

Μαρία Σπυρδαλάκη

...Εντυπωσιάστηκα από τον χώρο εργασίας του Ν. Καζαντζάκη. Είχε δυο βιβλιοθήκες γεμάτες από βιβλία, ένα μικρό καναπέ – κρεβάτι, ένα γραφείο στη μέση με μια υδρόγειο σφαίρα και πολλά έγγραφα. Οι άνθρωποι του μουσείου είχαν προσπαθήσει όσο πιο πολύ μπορούσαν να αναπαραστήσουν το χώρο αυτό.

Στέλιος Ξενάκης

...Μέσα από αυτή την επίσκεψη έμαθα πράγματα για τον Καζαντζάκη που δεν τα γνώριζα. Ο ίδιος κατείχε πολύ καλά την ελληνική γλώσσα και ήξερε να την χειριστεί σωστά. Αυτό φαινόταν από τον τρόπο με τον οποίο έγραφε και εκφραζόταν στα έργα του. Υπήρξε, και θα συνεχίσει να υπάρχει, στο μυαλό μας ως ένας από τους σημαντικότερους και πιο πολυσυζητημένους Έλληνες συγγραφείς.

Κωνσταντίνα Χόνδρου

...Στη διαδρομή πίστευα πως θα είναι άλλη μια επίσκεψη σ' ένα μουσείο και ενδιαφερόμουν μόνο για το ότι θα χάναμε κάποιες διδακτικές ώρες από το σχολείο. Στο σχολικό όλοι γελοούσαν και ήταν χαρούμενοι για τον ίδιο ακριβώς λόγο.

Με την είσοδό μας στο μουσείο η εντύπωση για την επίσκεψη αυτή αμέσως άλλαξε. Ξεναγός μας ήταν μια πολύ ευγενική κοπέλα, που μας έμαθε πολλά με τη βοήθεια εικόνων, σπάνιων φωτογραφιών, βίντεο και ξεναγήσεων μέσα στο χώρο του μουσείου...

Μιγάλης Μηλαθιανάκης

Η επίσκεψη ήταν πολύ ωραία. Μέσα από μια μικρή ξεναγήση μάθαμε και «ζήσαμε» την «πολυτάξιδη» ζωή του Ν. Καζαντζάκη... Η επίσκεψη συνδύαζε παιχνίδι,

ξεναγήση και βίντεο. Ο συνδυασμός αυτός κινεί το ενδιαφέρον του επισκέπτη και τον κάνει να συμμετέχει ενεργά.

Μαρία Χριστάκη

...Μου άρεσε ιδιαίτερα το δωμάτιό του με όλα του τα αντικείμενα, που τα είδαμε και ζωντανά στις οθόνες αφής. Ακόμα καλύτερη ήταν η κυρία που μας ξεναγήσε, μας έδωσε ενημερωτικά και συγχρόνως εκπαιδευτικά φυλλάδια για τη ζωή του Καζαντζάκη με ανάλογες ερωτήσεις που απαντήσαμε...

Νεοκράτης Σαράντος

...Η επίσκεψη ήταν ενδιαφέρουσα και μάθαμε πολλά. Ήταν απρόσμενο για μας το ότι ακούσαμε τη φωνή του, η οποία δεν ήταν όπως την περιμέναμε, αλλά πιο λεπτή. Το πρόγραμμα είχε διαμορφωθεί με τρόπο, ώστε να συμμετέχει ο επισκέπτης, οπότε δε βαρεθήκαμε. Στην ξεναγήση έγινε χρήση πολυμέσων και με αυτό τον τρόπο μάθαμε πολλά με ευχάριστο τρόπο.

Φιλομήλα Φραιδάκη

Η έκθεση ήταν πολύ καλή και ενδιαφέρουσα. Μου άρεσε το σημείο που ακούσαμε τη φωνή του Καζαντζάκη, μου έκανε εντύπωση, όταν μάθαμε για τις φιλοδοξίες του και τα «πιστεύω» του, που τα εξέφρασε ήδη από την ηλικία των οκτώ ετών. Ήταν από μικρός αρκετά συνειδητοποιημένος και φιλοσοφημένος...

Αγνή Ορφανουδάκη

...Η περιήγηση μού άρεσε πάρα πολύ, όμως ιδιαίτερη εντύπωση μου έκανε ένα γράμμα του Καζαντζάκη προς τον πατέρα του, στο οποίο τον θερμοπαρακαλούσε λέγοντάς του συνέχεια ότι λυπάται πάρα πολύ που θα του ζητήσει λίγα χρήματα. Τη στιγμή εκείνη σκέφτηκα ότι τα πράγματα εκείνη την εποχή ήταν εντελώς διαφορετικά σε σχέση με τη σημερινή εποχή. Η έκθεση ήταν πάρα πολύ ωραία και αξίζει ένα τεράστιο μπράβο στους δημιουργούς του.

Κατερίνα Νακασιάδου

...Η έκθεση ήταν εντυπωσιακή, γιατί είχε πολύ υλικό. Είδαμε τα βιβλία του Καζαντζάκη, τα οποία ήταν μεταφρασμένα σε πολλές γλώσσες, κάποια χειρόγραφα του και διάφορα προσωπικά του αντικείμενα. Παράλληλα, το πρόγραμμα συνδύαζε και την τεχνολογία, γιατί είχε οθόνες αφής. Έτσι μπορούσαμε να περιηγηθούμε εικονικά μέσα στο γραφείο του Καζαντζάκη. Με τον τρόπο αυτό μπορέσαμε να συλλέξουμε πληροφορίες για τη ζωή του, οι οποίες δεν αναφέρθηκαν στην περιήγηση στους χώρους της έκθεσης.

Βασίλης Σκουλάς

...Κατά την επίσκεψή μας στο Ιστορικό Μουσείο μάθαμε για τη ζωή και το έργο του Καζαντζάκη. Είδαμε το γραφείο, στο οποίο εργαζόταν, και αυτό που με εντυπωσίασε ήταν τα πολλά βιβλία στη βιβλιοθήκη του. Παράλληλα μέσω μίας ηλεκτρονικής οθόνης μάθαμε από ποιους ανθρώπους εμπνεύστηκε και επηρεάστηκε, για να γράψει τα βιβλία του, καθώς σε ποια μέρη ταξίδεψε. Ακούσαμε τη φωνή του από μία συνέντευξη που είχε δώσει σε ένα γαλλικό ραδιοφωνικό σταθμό. Ήταν μία υπέροχη εκπαιδευτική εκδρομή και θα μου μείνει αξέχαστη.

Αδελαΐδα Τράπαλη

14 Φεβρουαρίου

«Ασφαλής Χρήση του Διαδικτύου»

Εκδήλωση για γονείς και εκπαιδευτικούς στο Εκπαιδευτήριο «Το Παγκρήτιον»

Με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Ασφαλούς Διαδικτύου 2008, που φέτος εορτάστηκε στις 12 Φεβρουαρίου, διοργανώθηκε επίκαιρη σχετική ημερίδα με το γενικό τίτλο: «Ασφαλής χρήση του διαδικτύου: τι πρέπει να γνωρίζουν γονείς και εκπαιδευτικοί» την Πέμπτη 14 Φεβρουαρίου και ήταν ανοικτή για το κοινό.

Η ημερίδα εστίασε στη σημερινή χρήση του Internet από τα παιδιά, στις διαδικτυακές τους συνήθειες, στους κινδύνους που κρύβονται σε ορισμένες από τις διαδικτυακές τους δραστηριότητες και στους τρόπους που διαθέτουμε για να προστατεύσουμε τα παιδιά από αυτούς τους κινδύνους. Επίσης, παρουσίασε τη γραμμή καταγγελίας SAFELINE για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση παράνομου περιεχομένου στο Internet. Οι προσκεκλημένοι ομιλητές κάλυψαν διάφορες πτυχές του πολυδιάστατου προβλήματος της παιδικής ασφάλειας μέσα στο αχανές και πολύπλοκο σύγχρονο διαδίκτυο και τις υπηρεσίες του. Ο κ. Νίκος Φρυδάς, Πρόεδρος του SAFENET (Ελληνικό Όργανο Αυτορρύθμισης για το Περιεχόμενο του Internet), ανέπτυξε το θέμα: «Ασφαλής πλοήγηση στο Internet: Τι πρέπει να προσέξουν οι γονείς». Στη συνέχεια, ο κ. Βασίλης Σπιταδάκης, Υπεύθυνος Τμήματος Έρευνας και Ανάπτυξης της FORTHnet A.E., μίλησε με θέμα: «SAFELINE: Η Ελληνική Ανοικτή Γραμμή Επικοινωνίας (Hotline) για το περιεχόμενο του Internet». Τέλος, σχετικά με «Συμβουλές ασφάλειας και νομικά θέματα», μίλησε η κ. Μελτίνη Χριστοδουλάκη, υπεύθυνη επικοινωνίας.

Συνδιοργανωτές της εκδήλωσης «Ασφαλής χρήση του διαδικτύου: τι πρέπει να γνωρίζουν γονείς και εκπαιδευτικοί» ήταν το Παγκρήτιο Εκπαιδευτήριο και το Πρόγραμμα SAFELINE. Η γραμμή SAFELINE είναι μια πρωτοβουλία ελληνικών φορέων και ειδικών που δραστηριοποιούνται σε υπηρεσίες διαδικτύου. Σκοπός της είναι ο εντοπισμός και η καταγγελία παράνομων τόπων στο Internet, καθώς και κακόβουλων και επικίνδυνων ανθρώπινων ενεργειών. Η SAFELINE φιλοδοξεί να αποτελέσει σημείο αναφοράς για χρήστες που επιθυμούν να προστατέψουν τους εαυτούς τους και τις οικογένειές τους από παράνομο ή επιβλαβές διαδικτυακό περιεχόμενο. Γι' αυτόν το σκοπό, η ιστοσελίδα www.safeline.gr περιλαμβάνει μια συλλογή από συμβουλές για γονείς και παιδιά, αλλά και μια λίστα από συνήθειες ερωτήσεις, με σκοπό να πληροφορήσει με απλό τρόπο τον χρήστη για διαδικαστικά, νομικά καθώς και τεχνολογικά θέματα που σχετίζονται με την ασφάλεια στο Internet.

20 Φεβρουαρίου

Ο 4ος φετινός μας περίπατος

25 Φεβρουαρίου

Η κ. Ελένη Χρονιάρη, ψυχολόγος, μίλησε στα παιδιά του γυμνασίου γενικά για το επάγγελμα, ή καλύτερα για το «λειτουργήμα», όπως είπε, του ψυχολόγου και για τις σπουδές που απαιτούνται.

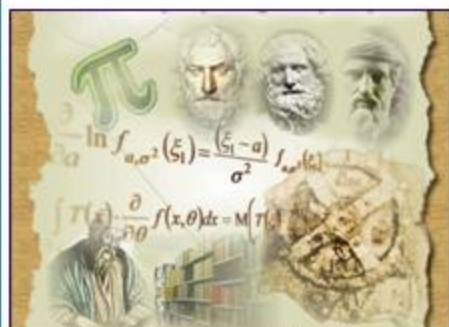
Επίσης, εκτενή αναφορά έκανε και στις επί μέρους ειδικότητες της ψυχολογίας.

25 και 27 Φεβρουαρίου

Ενημέρωση των γονέων του Α2 και του Α1 για την πρόοδο των παιδιών στο β' τρίμηνο. Η ενημέρωση ήταν απογευματινή από τις 17.30 μέχρι, περίπου, τις 21.00.

Μαθηματικοί διαγωνισμοί

Από την ιστοσελίδα της
Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρείας
www.hms.gr

*«Τα μαθηματικά είναι η ποίηση της λογικής»
Κώστας Μπουραζάνας*

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος διοργανώθηκαν με επιτυχία οι μαθηματικοί διαγωνισμοί της Ε.Μ.Ε. (Ελληνική μαθηματική εταιρεία).

Η πρώτη φάση του διαγωνισμού, ο **«ΘΑΛΗΣ»**, πραγματοποιήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2007. Στη δεύτερη φάση του διαγωνισμού, ο **«ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ»**, ο οποίος πραγματοποιήθηκε στις 19 Ιανουαρίου 2008, συμμετείχαν όσοι μαθητές προκρίθηκαν στο «ΘΑΛΗ».

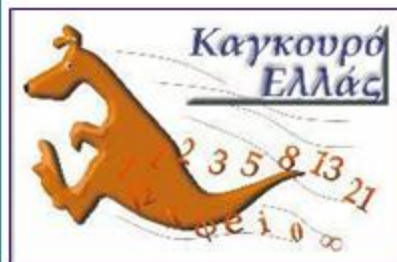
Οι μαθητές μας που διακρίθηκαν στο «ΘΑΛΗ» και διαγωνίστηκαν στον «ΕΥΚΛΕΙΔΗ» είναι: Αντωνάκης Ανδρέας, Κατσιδονιωτάκη Μαρία, Ορφανουδάκη Αγνή, Φραϊδάκη Φιλομήλα και Χριστάκη Μαρία. Και τέλος, στις 23 Φεβρουαρίου στην Αθήνα, ολοκληρώθηκε με τον «ΑΡΧΙΜΗΔΗ» και η τρίτη

φάση του διαγωνισμού.

Ο μαθητής της β' γυμνασίου Αντωνάκης Ανδρέας συμμετείχε στον **«ΑΡΧΙΜΗΔΗ»**, μετά την διάκρισή του στον «ΕΥΚΛΕΙΔΗ».

Από το διαγωνισμό «ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ» επιλέγεται η εθνική μας ομάδα που θα λάβει μέρος στην 25η Βαλκανική Μαθηματική Ολυμπιάδα (Π.Γ.Δ.Μ., Μάιος 2008), στη 12η Βαλκανική Μαθηματική Ολυμπιάδα Νέων (Αλβανία, Ιούνιος 2008) και στην 49η Διεθνή Μαθηματική Ολυμπιάδα (Ισπανία, Ιούλιος 2008).

Συγχαρητήρια σε όλους τους μαθητές μας για την προσπάθειά τους και για τη συμμετοχή τους στους διαγωνισμούς και ιδιαίτερα σ' αυτούς που διακρίθηκαν.

Από την ιστοσελίδα «καγκουρό»:
www.Kangaroo.gr

ΚΑΓΚΟΥΡΟ

Φέτος το σχολείο μας, στις 29 Μαρτίου, θα φιλοξενήσει το διεθνή μαθηματικό διαγωνισμό «Καγκουρό». Στην Ελλάδα πραγματοποιείται για 2η χρονιά, στην Ελλάδα και συμμετέχουν 4,5 εκατομμύρια μαθητές από 42 χώρες.

Η φιλοσοφία του διαγωνισμού βασίζεται στην αρχή ότι τα μαθηματικά είναι μια κουλτούρα η οποία πρέπει να παρέχεται σε όλους και ιδιαίτερα, επειδή τα μαθηματικά καλλιεργούν την σκέψη και φέρνουν πνευματική ικανοποίηση, δεν πρέπει να απευθύνονται σε λίγους.

Καλή επιτυχία στους συμμετέχοντες !!!!

Ειρήνη Παπαθανασίου, μαθηματικός

Αθλητικές δραστηριότητες

Το σχολείο μας, όπως και κάθε χρόνο, έτσι και φέτος πήρε μέρος στους Νομαρχιακούς Σχολικούς αγώνες που οργανώνει το γραφείο Φυσικής Αγωγής.

Οι ομάδες που πήραν μέρος ήταν:

α) Βόλεϊ κοριτσιών, β) Βόλεϊ αγοριών, γ) Μπάσκετ αγοριών, δ) Αγώνες κολύμβησης

Η ομάδα βόλεϊ κοριτσιών αγωνίστηκε με το αθλητικό Γυμνάσιο Ηρακλείου, στο κλειστό γήπεδο των Πατελλών, στις 5-2-08. Ηττήθηκε με 2 – 0 σετ.

Η ομάδα μπάσκετ αγοριών αγωνίστηκε με το 5ο Γυμνάσιο Ηρακλείου στο κλειστό γυμναστήριο του Λίντο στις 14-2-08 όπου ηττήθηκε με 42 – 29.

Η ομάδα βόλεϊ αγοριών ξεκίνησε τις αγωνιστικές υποχρεώσεις της στις 7-2-08 οπότε αγωνίστηκε με το Γυμνάσιο Επισκοπής, το οποίο και κέρδισε με 2 – 0 σετ.

Στη συνέχεια στο γήπεδο Αλικαρνασσού στις 21-2-08 αγωνίστηκε με το Γυμνάσιο Γαζίου το οποίο κέρδισε επίσης με 2 – 0 σετ.

Για τον πρώτο ημιτελικό και στο κλειστό γυμναστήριο Λίντο, στις 28-2-08, η ομάδα μας, ύστερα από πάρα πολύ καλή εμφάνιση ηττήθηκε από το 3ο Γυμνάσιο Ηρακλείου με 2 – 0 σετ (25 -22), (25 – 23).

Για τους αγώνες κολύμβησης που πραγματοποιήθηκαν στο ανοικτό κολυμβητήριο Ηρακλείου στο Λίντο, στις 27-2-08, οι μαθητές και οι μαθήτριες που συμμετείχαν εκπροσώπησαν επάξια το σχολείο με την παρουσία τους.

Αναλυτικά τα αποτελέσματα:

Καλλέργης Έκτορας 1ος νικητής 100 μ πεταλούδα.

Βενέρης Στέφανος 2ος νικητής 100 μ πρόσθιο.

Πεχννάκη-Μαμουνάκη Αικατερίνη 1η νικήτρια 200 μ πρόσθιο.

Πεχννάκη-Μαμουνάκη Εμμανουέλα 3η νικήτρια 200 μ μικτή ατομική.

Σήφης Κασσάκης, γυμναστής

Λίγα για το βόλεϊ ...

Το βόλεϊ, όπως λένε όλοι οι ειδικοί του αθλήματος, είναι ένα άθλημα ψυχολογίας και ευστροφίας. Σίγουρα πρέπει να έχεις κάποια φυσικά προσόντα, όπως ύψος, που είναι πάντα χρήσιμο, και τεχνική πάνω στην μπάλα. Πριν, ένα αγώνα βόλεϊ (θα μλήσω προσωπικά) σίγουρα, ανάλογα με τον αντίπαλο, καθορίζονται κάποια συναισθήματα. Δηλαδή, αν ένας αντίπαλος είναι εύκολος, είμαι χαλαρός, ήρεμος και πάντα έτοιμος για να τον αντιμετωπίσω, ενώ, αν είναι δύσκολος, σίγουρα έχω κάποιο άγχος, μπορεί και λίγο φόβο, τα οποία μέσα στο παιχνίδι συνήθως φεύγουν. Κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού, είμαι συγκεντρωμένος στο σκοπό μου, όλες οι άλλες σκέψεις που έχω μένουν έξω από το γήπεδο είτε αυτές είναι θετικές είτε αρνητικές. Συγκεντρώνομαι στο τι θα πρέπει να κάνω την κάθε στιγμή, πώς θα καταφέρω να κάνω «ζημιά» και να αποσπάσω πόντους από τον αντίπαλο. Τέλος, τα τελικά συναισθήματα – σκέψεις καθορίζονται αποκλειστικά από την εξέλιξη και το αποτέλεσμα του αγώνα. Στη νίκη υπάρχει χαρά και στην ήττα λύπη. Βέβαια, τα συναισθήματα στο τέλος καθορίζονται και από την προσωπική απόδοση του καθενός.

Σταύρος Αεράκης, γ'

Αγάπη

Η αγάπη είναι ζωή, είναι χαρά.

Την αγάπη πρέπει να τη βάζεις πάντα στη ζωή σου. Δεν υπάρχει ζωή χωρίς αγάπη! Όλοι οι άνθρωποι αγαπιούνται!

Ακόμα και αυτοί που έχουν μίσος στην καρδιά τους μπορούν να κάνουν την καρδιά τους μαλακή από την πέτρα που τους πνίγει και δεν τους αφήνει να την κάνουν να σκορπίσει από αγάπη!

Την αγάπη δεν την υποχρεώνεις να μπει στην ψυχή σου.

Η αγάπη σε χτυπά κατακούτελα, χωρίς να ξέρεις πότε θα το κάνει!

Είναι ωραίο να αγαπάς κάποιον ή κάποια.

Όπως λένε, *αγάπα για να σ' αγαπούν!*

Ελένα Μπράχου, α1

Διονυσιακή λατρεία – Αποκριά

Ο θεός Διόνυσος καθισμένος πάνω σε μια λέω. Ελληνικό μωσαϊκό.

Αν ανατρέξουμε στην αρχαιότητα, στην εποχή των θεών του Ολύμπου, θα δούμε τους αρχαίους Έλληνες να λατρεύουν το θεό Διόνυσο. Η Διονυσιακή λατρεία σχετιζόταν με τον εορτασμό της βλάστησης, της διασκέδασης και της μέθης που προκαλούσε το κρασί.

Οι άνθρωποι, κατά το Φλεβάρη, άνοιγαν τα βαρέλια με το καινούργιο κρασί, το δοκίμαζαν, χάρονταν για την επιτυχία του και ευχαριστούσαν το θεό Διόνυσο με το δικό τους τρόπο. Καθώς έπιναν κρασί και γλεντούσαν, μεθούσαν και φορούσαν διάφορες προβιές ζώων. Έβαφαν τα πρόσωπά τους με στάχτες ή κάρβουνα, ξεφάντωναν και απελευθερώνονταν από τις φροντίδες της καθημερινότητας.

Με το πέρασμα του χρόνου η συνήθεια εμπλουτίζεται με μεγάλη ποικιλία αποκριάτικων στολών και διατηρεί τον τρόπο του γλεντιού και του ξεφαντώματος.

Η Διονυσιακή λατρεία και η Αποκριά αντιπροσωπεύει το πνεύμα της δράσης, της μεταμορφωτικής δύναμης, της ξενοιασίας και της απελευθέρωσης από την καθημερινότητα και τα προβλήματά της.

Γιάννης Ταμιωλάκης Β2

ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

Κόκκινο

Παραδοσιακά, το κόκκινο είναι το χρώμα του πάθους, του έρωτα. Το κόκκινο εκφράζει ενέργεια, ζωντάνια. Πολλοί πολιτισμοί θεωρούν το κόκκινο χρώμα καλοτυχία και επιλέγουν κόκκινα λουλούδια για να κρατήσουν μακριά τα «κακά» πνεύματα.

Ροζ

Το ροζ χρώμα στα λουλούδια συμβολίζει τη νεότητα και τη χαρά. Αντιπροσωπεύει την κομψότητα και την χάρη.

Πορτοκαλί

Πρεσβύει την ενέργεια, τη ζωντάνια, την ανεξαρτησία. Το πορτοκαλί εκφράζει εμπιστοσύνη και ενθουσιασμό.

Κίτρινο

Για ορισμένους το κίτρινο είναι χρώμα ζήλιας και θυμού. Παρόλα αυτά, τα κίτρινα λουλούδια συμβολίζουν την πολυτέλεια, την αφθονία και το σεβασμό απέναντι σε κάποιον.

Λευκό

Το λευκό αντιπροσωπεύει την αγνότητα και την αθωότητα. Για πολλούς πολιτισμούς το λευκό είναι το παραδοσιακό χρώμα του γάμου.

Πράσινο

Αντιπροσωπευτικό χρώμα της ισορροπίας και της αισιοδοξίας. Είναι συνδεδεμένο με την ειρήνη και την ευτυχία.

Μπλε

Το μπλε χρώμα είναι χαρακτηριστικό της αγάπης και της αφοσίωσης. Στο έθιμο της Βικτοριανής εποχής «...κάτι δανεικό, κάτι γαλάζιο», αναφέρεται το γαλάζιο χρώμα για να συμβολίσει την αγάπη και την πίστη της νόφης προς τον μέλλοντα σύζυγο της.

Μωβ

Χρώμα που εκφράζει πνευματικότητα, εσωτερισμό, μυστήριο, ηθική, αυτοθυσία και ηρεμία. Είναι το χρώμα του αναζητητή της αλήθειας, ενώ δηλώνει κατανόηση και υπέρβαση των ψευδαισθήσεων και των φαινομενικών καταστάσεων. Αντιπροσωπεύει τα αγαθά κίνητρα και τις υψηλές πνευματικές επιδιώξεις. Ξεκαθαρίζει φόβους και καταπιεσμένα συναισθήματα ενώ δηλώνει την έκφραση του καθήκοντος που μέσα από τη θυσία οδηγεί στη δικαίωση και την ολοκλήρωση. Ακόμα, χρώμα που δηλώνει απελευθέρωση από τα δεσμά του πάθους και των συναισθημάτων, ενώ αυξάνει την παραγωγικότητα και ενθαρρύνει τον αυτοέλεγχο. Συνδέεται με την ευημερία, τα πλούτη και την αυξημένη παραγωγικότητα ενώ παράλληλα συμβολίζει την ευφυΐα, τη γνώση, τη νηφαλιότητα αλλά και τη μετάνοια, τη λύπη, τη νοσταλγία, τη θλίψη και ... τα γηραιά. Στις σκούρες αποχρώσεις του, το μωβ χρώμα εκφράζει κατάθλιψη και πένθος. Στην αρνητική του όψη μπορεί να εκφράζει σνομπισμό, επιτήδευση και απάτη.

Εμμ. Πεδιαδιτάκη, γ'

Απόψεις... Κινηματογραφικές

Ο κύκλος κινηματογράφου είχε τη χαρά να φιλοξενήσει την Παρασκευή 22 Φεβρουαρίου τον κ. Βαγγέλη Ορφανουδάκη, γιο του ιδιοκτήτη του κινηματογράφου «Κρόνος».

Έχοντας δουλέψει και ο ίδιος για πολλά χρόνια στην οικογενειακή επιχείρηση, ο κ. Ορφανουδάκης είχε πολλά να μοιραστεί με τα παιδιά για το χθες, το σήμερα και το αύριο της τέχνης αυτής. Κατά τη διάρκεια των περίπου δύο ωρών που πέρασε μαζί μας, συζητήθηκαν αρκετά θέματα γύρω από την ιστορία του κινηματογράφου, το τεχνικό κομμάτι της προβολής μίας ταινίας, την καινούρια μόδα των πολυκινηματογράφων, που πρόσφατα χτύπησε και το Ηράκλειο, και τι φαίνεται να ζητάει το ίδιο το κοινό τα τελευταία χρόνια. Τα παιδιά είχαν πολλά να πουν γύρω από τη συζήτηση που έγινε. Άλλωστε, η συμμετοχή τους κατά τη διάρκεια της ομιλίας ήταν έντονη με αρκετές και ενδιαφέρουσες ερωτήσεις προς τον ομιλητή. Αλλά και οι εντυπώσεις τους, που αποτυπώθηκαν κατόπιν στο χαρτί, έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Ας δούμε τι έγραψαν.

Από την ομιλία έμαθα πράγματα που αγνοούσα, ενώ μου άρεσει το σινεμά. Περισσότερο μου έκανε εντύπωση ότι στους πολυκινηματογράφους δεν γίνεται διάλειμμα κατά τη διάρκεια της ταινίας, γιατί οι αίθουσες δεν είναι διακοσμημένες και δεν έχουν τίποτα να σου δείξουν ενώ οι μεμονωμένες αίθουσες είναι διακοσμημένες.

Από την επίσκεψη του κ. Ορφανουδάκη περισσότερη εντύπωση μου έκανε όταν αναφερθήκαμε στα παλιά σινεμά, ιδιαίτερα το ότι οι θεατές φώναζαν «καρβουνιάρη, χρώμα!» ή «χασάπη, γράμματα!», όταν η ταινία είτε έχανε το χρώμα της, είτε δεν είχε υπότιτλους.

Ακης Λινάρδος

Θα έλεγα ότι μου άρεσαν τα πάντα. Μας έδωσε πολλές πληροφορίες σχετικές με τις αίθουσες, τις ταινίες και τις μηχανές προβολής, ενώ μας μίλησε για τις καινούριες κινηματογραφικές αίθουσες. Ίσως ήταν αυτό το πιο σημαντικό, το ότι δηλαδή πρέπει να έχουμε σωστή κρίση και να επιλέγουμε αυτό που μας αρέσει ακόμα και όταν είναι παλιό, όπως για παράδειγμα οι παλιές αίθουσες. Σημασία έχει να μας αρέσει ο κινηματογράφος.

Ακούσαμε πολλά ενδιαφέροντα πράγματα. Προσωπικά, δεν είχα προσέξει ότι περίσσευε ένα μέρος της οθόνης όταν προβαλλόταν η ταινία. Αλλά, όταν πήγα στον κινηματογράφο, το παρατήρησα.

Μας μίλησε για τις διαφορές μιας μεμονωμένης αίθουσας από μία αίθουσα πολυκινηματογράφου. Εγώ πειραματίστηκα και είδα σινεμά και στα δύο είδη αιθουσών και είδα τις ταινίες με εντελώς διαφορετικό μάτι. Τη δεύτερη φορά που είχαμε πάει στο σινεμά, έμεινα έκπληκτος από τις εμφανείς διαφορές.

Ξενοφών Βλασσόπουλος

Ο κ. Ορφανουδάκης μάς μίλησε για πολλά πολύπλοκα πράγματα όπως πώς προβάλλονται οι ταινίες που εμείς θεωρούμε απλή υπόθεση.

Σπύρος Καρκαβίτσας

Εγώ στην αρχή νόμιζα πως ο κινηματογράφος ήταν ένα διασκεδαστικό μέρος όπου προβάλλεται μία ταινία. Αλλά ποτέ δεν αναρωτήθηκα τι υπάρχει από πίσω. Αυτό μου το έδειξε ο κος Ορφανουδάκης.

Νίκος Σηράκης

Τα πράγματα για τα οποία μας μίλησε ήταν πολύ εντυπωσιακά και νομίζω ότι οι πιο πολλοί μαθητές δεν τα ήξεραν. Αυτό που μου έκανε μεγαλύτερη εντύπωση ήταν το πόσα μέτρα φίλμ χρειάζονται για μία ώρα ταινίας. Κάτι άλλο εντυπωσιακό ήταν η συνεργασία που απαιτείται από τους τεχνικούς για την προβολή μίας ταινίας.

Εμένα μου έκανε περισσότερη εντύπωση όταν άκουσα ότι στους πολυκινηματογράφους η μηχανή προβολής είναι αυτόματα και τη χειρίζονται μέσω υπολογιστή.

Σπύρος Μαγκουσάκης

Αυτό που μου έκανε εντύπωση από την ομιλία του κ. Ορφανουδάκη ήταν το τι υπάρχει στην άλλη όψη της οθόνης. Και αυτό ήταν κάτι που δεν έχουμε δει. Επίσης, αυτό είναι το μεγαλύτερο λάθος, γιατί ενώ τα περισσότερα παιδιά αναρωτηθήκαμε, όταν ήμασταν στο σινεμά, τι υπάρχει πίσω από την οθόνη, δεν είχαμε το θάρρος να δούμε την άλλη πλευρά της.

Αθηνά Σταυρουλάκη

Μας μίλησε για την ιστορία του κινηματογράφου, πότε ξεκίνησε, την κρίση που πέρασε. Αλλά δεν έμεινε μόνο εκεί. Επεκτάθηκε και στα τεχνικά ζητήματα: το πώς προβάλλεται μία ταινία, τα ατυχήματα σε προβολές. Επίσης, μας μίλησε για την εξέλιξή του.

Με εντυπωσίασε η πείρα που είχε για τον κινηματογράφο και τον τρόπο που απαντούσε στις ερωτήσεις μας.

Καθιτί που λέγαμε για το σινεμά το έβλεπα στο μυαλό μου ακριβώς με τον τρόπο που το περιγράφαμε! Μακάρι να γίνουν και άλλες τέτοιες ομιλίες στην κινηματογραφική λέσχη όσο το δυνατόν πιο γρήγορα!

Η ομιλία του κ. Ορφανουδάκη ήταν πολύ ενδιαφέρουσα κατά τη γνώμη μου, διότι κατάφερε να μου περάσει πολλές πληροφορίες που αφορούν στην τεχνολογία του κινηματογράφου και που μέχρι τότε δεν γνώριζα.

Στρατής Κασσαβέτης

Η rumba προέκυψε στην Αβάνα την δεκαετία του 1890. Ως ερωτικός κουβανέζικος χορός, η rumba απαγορευόταν συχνά και περιορίστηκε επειδή αντιμετωπίστηκε ως επικίνδυνος και άσεμνος χορός. Η rumba ήρθε στην Αμερική από τους Αφρικανούς σκλάβους, όπου και εξελίχθηκε. Ο χαρακτήρας του ρυθμού είναι ερωτικός, αισθησιακός και παθιασμένος. Η έμφαση σε αυτό το χορό δίδεται στην κίνηση των γοφών, που δημιουργείται από την ελεγχόμενη μεταφορά βάρους από το ένα πόδι στο άλλο.

Mambo
Το Mambo είναι ένας λάτιν χορός κουβανέζικης προέλευσης και αντιστοιχεί στη μουσική mambo. Προς το τέλος της δεκαετίας του '40, ένας μουσικός που ονομάζονταν Perez Prado βρήκε το χορό για τη μουσική mambo και έγινε το πρώτο πρόσωπο που εμπορεύτηκε τη μουσική του ως «mambo». Μετά από την Αβάνα, ο Perez Prado πήγε στο Μεξικό, και έπειτα στην πόλη της Νέας Υόρκης. Υπήρξαν δύο μορφές χορού mambo: ο ενιαίος και ο τριπλός (μερικές φορές αποκαλούμενος διπλός). Ο πρώτος έχει διατηρηθεί ως το σύγχρονο mambo ενώ από το τελευταίο είναι πιθανό να προήλθε το Cha-Cha-Cha. Απο το Mambo προέκυψε ο χορός Salsa.

Cha Cha

Το cha-cha εξελίχθηκε από το mambo και είναι ο latin χορός που οι περισσότεροι άνθρωποι θέλουν να διδάσκονται πρώτο. Το όνομα cha-cha-cha είναι η ηχητική απομίμηση των παπουτσιών από τον χορό των κουβανέζων γυναικών. Ο χαρακτήρας του ρυθμού είναι πειρακτικός, ζωντανός και παθιασμένος. Η έμφαση σε αυτόν τον χορό δίνεται στα πόδια.

Samba

Οι ρίζες της samba βρίσκονται στην Αφρική, αλλά η βασική εξέλιξη του ρυθμού έγινε στη Βραζιλία: το αναγνωρίζει κανείς βλέποντας τα πάρτυ του καρναβαλιού και τις ειδικές σχολές samba που δημιουργήθηκαν εκεί. Ο χαρακτήρας του ρυθμού είναι ζωντανός και ευχάριστος. Η χαρακτηριστική κίνηση της samba δημιουργείται από το λύγισμα και το τέντωμα του γονάτου και του αστραγάλου.

Rock'n Roll

Το Rock'n Roll το γνωρίσαμε τη δεκαετία του 1930. Αποτελεί την εξέλιξη του Τσάρλεστον και έρχεται από την Αμερική. Εμπλουτίστηκε με στοιχεία από Rangtime και Blues και έγινε παγκόσμια γνωστό τις δεκαετίες 1940-50.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

Jive

Το jive είναι ένας ρυθμικός και τολαντευόμενος χορός που επηρεάστηκε από το rock 'n roll, το boogie και το African/American swing. Οι ρίζες του jive βρίσκονται στο Harlem της Νέας Υόρκης. Ο χαρακτήρας του είναι ρυθμικός με χαρακτηριστικές μικρές κλωτσιές

Merengue

Η πατρίδα του Merengue είναι η Δομινικανή Δημοκρατία. Ο χορός αυτός που λέγεται ότι προέρχεται από τις κινήσεις των αλυσοδεμένων σκλάβων ή από την συμπόνοια που έδειξαν οι κάτοικοι ενός χωριού στον τραυματισμένο στο πόδι ήρωα, χορεύοντας όλοι όπως αυτόν, δηλαδή κουτσαίνοντας, είναι ένας φλογερός χορός. Χαρακτηριστικό του Merengue είναι η κίνηση της περιφέρειας του σώματος των χορευτών. Τα πόδια μετακινούνται με ελαφρό άγγιγμα του πατώματος, έτσι ώστε η ένταση της κίνησης να είναι στο κούνημα της περιφέρειας. Το σώμα είναι χαλαρό και ελεύθερο ενώ οι κινήσεις γίνονται με πάθος. Ο Merengue είναι χορός με λίγα βήματα, αλλά πλούσιος σε κινήσεις των χεριών, των ωμών και της περιφέρειας του σώματος. Η μουσική είναι ρυθμική και φλογερή, κάτι που είναι χαρακτηριστικό της ιδιοσυγκρασίας της Δομινικανής Δημοκρατίας.

Bachata

Η Bachata είναι μια μορφή μουσικής και χορού που δημιουργήθηκε στην επαρχία και τις αγροτικές οριακές γειτονιές της Δομινικανής Δημοκρατίας. Τα θέματά του είναι συχνά ρομαντικά ιδιαίτερα επικρατούσες είναι οι ιστορίες Αγάπης, συχνά θλιβερές.

Salsa

Η Salsa είναι χορός της Κούβας, πολύ πλούσιος και πολύμορφος σε κινήσεις. Η μουσική της δεν είναι καθαρή μουσική τεχνοτροπία αλλά είναι μείγμα των λαϊκών ρυθμών από όλη την caraϊβική ζώνη. Η Salsa αποτελεί, δηλαδή, απόσταγμα πολλών Λατινοαμερικάνικων και Αφροcaraϊβικών χορών.

Η Salsa μπορεί να χορευτεί σε διάφορες παραλλαγές αλλά τα βήματα σε κάθε μία παραλλαγή είναι τρία και μία παύση, επειδή αυτός είναι ο ρυθμός της μελωδίας. Πριν πολλά χρόνια μεταξύ των νεαρών της Καραβαϊκής δημιουργήθηκε μια καινούρια μορφή του χορού Salsa, πιο μοντέρνα και εντυπωσιακή, η Rueda Cubana ή Rueda de Casino, που σημαίνει χορός σε ομάδα, αλλάζοντας συνεχώς τον παρτενέρ.

Η Salsa έχει μερικές διαφορετικές τεχνοτροπίες όπως: Cuban, L.A, Puerto Rico κ.ά.

Passo Doble

Το paso doble είναι ο μοναδικός latin χορός που δεν προέρχεται από τη νέγρικη κουλτούρα, αλλά οι ρίζες του βρίσκονται στην Ισπανία. Ο χαρακτήρας του ρυθμού είναι περήφανος και αξιοπρεπής, με μια γεύση στύλ flamenco.

Tango Argentino

Το ταγγκό (τάγγκο στα ισπανικά) είναι είδος μουσικής και χορού αργεντινικής προέλευσης. Ο χορός που

ξεκίνησε από τις φτωχογειτονιές του Μπουένος Αϊρες γύρω στα 1870 και κατέκτησε όλο τον κόσμο γι' αυτό σήμερα αποκαλείται από «χορός του Λιμανιού» «χορός του Σαλονιού».

Ο χορός είναι σχετικά αργός και χορεύεται από ζευγάρια. Στο αργεντινικό στυλ, το ζευγάρι μπορεί

να είναι αγκαλιασμένο είτε σφικτά, είτε να βρίσκεται σε κάποια απόσταση.

Ένα από τα θέματα του είναι η σύγκρουση δυο ανδρών για την εύνοια μιας γυναίκας.

Το ταγγκό είναι ο απόλυτος χορός του πάθους.

Ευρωπαϊκοί

Οι ευρωπαϊκοί - κοινωνικοί χοροί γνωστοί και αναλλοίωτοι μέσα από το πέρασμα του χρόνου, ευγενικά

δείγματα της αριστοκρατικής καταγωγής τους αποτελούν το βασικότερο μέρος κάθε χορευτικής εκδήλωσης στις μέρες μας.

Οι Ευρωπαϊκοί χοροί προσφέρουν καλό παρουσιαστικό, έλεγχο στο σώμα, καλή ισορροπία και εναλλαγή απαλών κοφτών

κινήσεων

Αννα Καρκαβίτσα γ'

«Η κοινωνία δεν είναι αθώα. Συχνά σκοτώνει όσους προσπαθούν να ξεχωρίσουν, να πετάξουν ψηλά».

Δ. Μαρκάκης α'

«Μαμά, βγήκα με τους φίλους μου. Πήγα σε ένα πάρτυ και θυμήθηκα αυτό που μου είπες λίγο πριν φύγω, να μην πω. Μου το ζήτησες επειδή θα έπρεπε να οδηγήσω μετά έτσι ήπια ένα αναφυκτικό. Ήμουν πολύ περήφανη για τον εαυτό μου, γιατί άκουσα τη συμβουλή σου σε αντίθεση με τους φίλους μου. Έκανα τη σωστή επιλογή, η συμβουλή σου ήταν σωστή.

Όταν τέλειωσε το πάρτυ όλοι πήραν τα αυτοκίνητα τους χωρίς να είναι σε θέση να οδηγήσουν. Εγώ όμως ήμουν σίγουρη ότι ήμουν καθαρή.

Δεν μπορούσα όμως να φανταστώ μαμά αυτό που με περίμενε...

Τώρα είμαι εδώ, ξαπλωμένη στην άσφαλτο και ακούω έναν αστυνομικό να μιλάει.

Μαμά, η φωνή του ακούγεται τόσο μακρινή.

Το αίμα μου είναι παντού στην άσφαλτο και εγώ προσπαθώ με όλες μου τις δυνάμεις να μην κλάψω.

Ακούω τους γιατρούς να λένε πως δεν θα τα καταφέρω.

Είμαι σίγουρη πως το άλλο παιδί που οδηγούσε δεν το είχε καταλάβει ότι έτρεχε τόσο πολύ. Στο τέλος αυτός είχε αποφασίσει να πει και εγώ πρέπει τώρα να πεθάνω.

Γιατί το κάνουν αυτό μαμά; Αφού ξέρουν ότι θα καταστρέψουν ζωές;

Ο πόνος που νιώθω τώρα είναι σαν να με καρφώνουν χιλιάδες μαχαίρια.

Πες της αδερφής μου να μη φοβηθεί στο μπαμπά να είναι δυνατός. Κάποιος έπρεπε να πει σε αυτό το παιδί ότι δεν έπρεπε να πει αφού θα οδηγούσε.

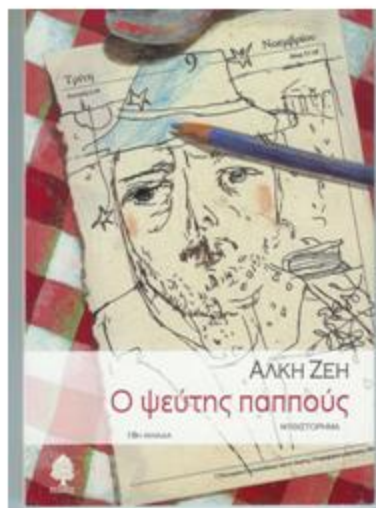
Η ανάσα μου γίνεται όλο και πιο αδύνατη και αρχίζω να φοβάμαι μαμά.

Αυτές είναι οι τελευταίες μου στιγμές και είμαι τόσο απελπισμένη. Θα ήθελα τόσο πολύ να σε αγκαλιάσω, μαμά και να σου πω πόσο σε αγαπώ.

Σε αγαπώ μαμά... Αντίο...»

Αυτές οι λέξεις γράφτηκαν από μια δημοσιογράφο που ήταν παρούσα στο συγκεκριμένο δυστύχημα. Η κοπέλα, ενώ πέθαινε, ψιθύριζε αυτές τις λέξεις και η δημοσιογράφος τις έγραφε σοκαρισμένη.

Εμμ. Πεδιαδιτάκη γ'

«Ο ψεύτης παππούς», εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ

-Περιγραφή της εξωτερικής μορφής του βιβλίου

Στο εξώφυλλο απεικονίζεται ένα φύλλο ημερολογίου που λέει: Τρίτη 9 Νοεμβρίου. Επίσης, λέει πως η Ανατολή του ηλίου είναι στις 6.59 και η Δύση στις 17.18. Στο κάτω μέρος του φύλλου αναγράφεται το όνομα του αγίου που γιορτάζεται εκείνη τη μέρα. Στο φύλλο ημερολογίου είναι σχεδιασμένος, πιθανώς, ο ψεύτης παππούς. Μάλλον το φύλλο είναι τοποθετημένο πάνω σε ένα τραπέζομάνηλο, το οποίο είναι καρό και έχει κόκκινο, άσπρο και λίγο πράσινο χρώμα. Όσον αφορά στην εικονογράφηση στο εσωτερικό του βιβλίου, οι εικόνες είναι λίγες αλλά όμορφες και αξίζει να ειπωθεί ότι και αυτές είναι ζωγραφισμένες με την τεχνοτροπία που είναι ζωγραφισμένο και το εξώφυλλο. Τέλος, το βιβλίο έχει 152 σελίδες.

Θέμα υπόθεση (περίληψη)

Το βιβλίο αναφέρεται στη βαθιά και αυθεντική σχέση ανάμεσα στον 80χρονο παππού και στον 10χρονο εγγονό του Αντώνη. Ο παππούς ήταν συνταξιούχος ηθοποιός και, παρόλο που έπαιρνε σύνταξη, παρέδιδε μαθήματα ηθοποιίας στο σπίτι του δωρεάν. Ήταν πληθωρικός σε συναισθήματα και εμπειρίες. Οι γονείς του Αντώνη

έλειπαν συχνά από το σπίτι λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων και είχαν συνεννοηθεί με τον παππού να προσέχει τον Αντώνη, όταν αυτοί έλειπαν. Επιπλέον, στο σπίτι ερχόταν μια Ρωσίδα οικιακή βοηθός, η Λάρα, η οποία αγαπούσε πολύ τον παππού και συγκινούνταν πολύ με τις ιστορίες του. Το μόνο πρόσωπο για το οποίο ο Αντώνης δεν γνώριζε τίποτα ήταν η γιαγιά του. Προσπαθώντας να αποσπάσει πληροφορίες για αυτή κατάστρωνε σχέδια τα οποία δεν είχαν αποτελέσματα.

Στο ταξίδι του Αντώνη και του παππού στο Παρίσι, ο μικρός προσπάθησε, όπως συνήθιζε, να σπάσει τη σιωπή του ψεύτη παππού για τη γιαγιά, μάταια όμως. Εκεί οι δυο τους επισκέφτηκαν μαθητές του παππού, και ο Αντώνης εντυπωσιάστηκε από το αυτόματο μετρό. Ο παππούς ξενάγησε τον Αντώνη στην πόλη όπου είχε μεταναστεύσει με τον μικρό τότε πατέρα του Αντώνη, την εποχή της δικτατορίας στην Ελλάδα. Εκείνα τα δύσκολα χρόνια είχε γνωρίσει στο Παρίσι τη Μαργκώ, την οποία αγάπησε, και η οποία αποτέλεσε αργότερα τη σημαντικότερη ανάμνηση του παππού. Της έδωσε τη διεύθυνση του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών στην Ελλάδα, όμως αυτή ποτέ δεν επικοινωνήσε μαζί του. Μια μέρα ο παππούς έλαβε επιτέλους ένα γράμμα από τη Νικόλ, κόρη της αγαπημένης του Μαργκώ, που τον προσκαλούσε να συναντηθούν το καλοκαίρι στην Κω, όπου θα παραθέριζε με την κόρη της. Ο παππούς ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση και με την καλύτερή του συντροφιά, τον Αντώνη, τους συνάντησαν εκεί. Ενώ ο Αντώνης έπαιζε με την εγγονή της Μαργκώ, ο παππούς πληροφορούνταν από τη Νικόλ ότι η μητέρα της, Μαργκώ είχε πεθάνει πριν δύο χρόνια.

Κόντευαν τα γενέθλια του Αντώνη και προβληματιζόταν για το εάν θα καλούσε παιδιά στο πάρτυ του. Ήθελε να καλέσει, εκτός των άλλων συμμαθητών, και 3 αλλοδαπούς συμμαθητές του και το πρόβλημα ήταν ότι εάν τους καλούσε αυτούς, τα μισά από τα άλλα παιδιά δε θα έρχονταν, γιατί οι γονείς τους ήταν ρατσιστές και δεν τα άφηναν να κάνουν παρέα με τα ξένα παιδιά. Έτσι, ο Αντώνης, προκειμένου να έρθουν όλα τα παιδιά που ήθελε, αποφάσισε να κάνει το πάρτυ του στα Goody's. Εκεί οι γονείς θα στέκονταν στην πόρτα των Goody's και θα φώναζαν τα παιδιά τους όταν ερχόταν η ώρα να φύγουν κι ούτε θα πρόσεχαν ποιος ήταν εκεί και ποιος δεν ήταν. Έτσι κι έγινε το πάρτυ και ήρθαν όλα τα παιδιά και πέρασαν όλοι θαυμάσια.

Μια μέρα οι παππούς, μετά από πίεση του Αντώνη και με τη συγκατάθεση των γονιών του, αποφάσισε να μιλήσει για τη γιαγιά. Είχε, λέει, έναν αδερφό, τον Αντώνη, που στα 19 του ερωτεύθηκε μια κοπέλα. Ένας θείος της θα αναλάμβανε τα έξοδα του γάμου, εφόσον ο Αντώνης μάρκαρε στο καράβι του για 7 μήνες. Ο Αντώνης, όμως, πνίγηκε σε ναυάγιο. Η κοπέλα ζήτησε από τον παππού να αναλάβει το παιδί που περίμενε από τον αδερφό του παππού, γιατί είχε αρραβωνιαστεί έναν πλούσιο από την Αυστραλία και φυσικά προτιμούσε τα πλούτη από ένα παιδί και τις ευθύνες του. Μόλις ο παππούς τελείωσε την αφήγησή του, ο Αντώνης κατάλαβε πως, επειδή ο πατέρας του ήταν παιδί του αδελφού του παππού, τον έλεγαν και αυτόν Αντώνη. Επίσης κατάλαβε γιατί δεν υπήρχε γιαγιά.

Και ενώ όλα κυλούσαν ομαλά, μια μέρα ο παππούς έπαθε εγκεφαλικό και μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο. Ο Αντώνης δυσκολεύτηκε να πιστέψει ότι ο παππούς του αρρώστησε και σκέφτηκε αρχικά ότι ο ψεύτης παππούς πάλι φάρσα τους σκάρωνε. Οι γονείς του Αντώνη και οι γιατροί, εντωμεταξύ, σκέφτονταν να πάνε τον παππού σε ένα ίδρυμα λόγω της αναπηρίας που του είχε προκαλέσει το εγκεφαλικό. Ο παππούς είπε στη Λάρα και στον Αντώνη, που τον επισκέπτονταν συχνά, ότι δεν ήθελε να μπει στο ίδρυμα. Ωσπου ξαφνικά μια μέρα ο παππούς πέθανε μέσα στο νοσοκομείο. Στην κηδεία του παρευρίσκονταν οι γονείς του Αντώνη, ο Αντώνης, η Λάρα και οι μαθητές του. Όλοι έκλαιγαν εκτός του Αντώνη, ο οποίος είχε έναν κόμπο στο λαιμό. Είχε γράψει ένα ποίημα στον ψεύτη παππού, για να του το δώσει στο νοσοκομείο που βρισκόταν για να παίρνει κουράγιο, μα δεν πρόλαβε να του το παραδώσει και έτσι το έκανε εκείνη την ημέρα. Όταν ο Αντώνης επέστρεψε στο σπίτι, δεν ήξερε τι να κάνει χωρίς τον παππού. Είδε στα κάγκελα του μπαλκονιού να κάθεται ένα πουλί και τότε θυμήθηκε τα λόγια του ψεύτη παππού: «Αμα δεις ένα πουλί να πετά μπορεί να είναι η ψυχή μου»...

Σκοπός, πρόθεση του συγγραφέα

Η συγγραφέας, κατά τη γνώμη μου, έγραφε το βιβλίο για να δείξει τη στενή σχέση που αναπτύχθηκε μεταξύ παππού και εγγονού, παρά τη μεγάλη διαφορά της ηλικίας. Επίσης, το έγραφε για να δείξει, γενικότερα, πως οι πραγματικές σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων πρέπει να βασίζονται στην αγάπη, την αφοσίωση, την ειλικρίνεια και την εμπιστοσύνη. Ακόμα πιστεύω, πως η συγγραφέας προσπαθεί να περάσει στον αναγνώστη και ένα αντιρατσιστικό μήνυμα.

Κριτική, προσωπικές εντυπώσεις

Μπορώ να πω με σιγουριά πως το βιβλίο αυτό της

Άλκης Ζέη είναι το καλύτερο που έχω διαβάσει έως τώρα. Είναι από τα λίγα βιβλία που με έχουν συγκινήσει τόσο. Μου άρεσε πολύ ο ομαλός τρόπος ένωσης και σύνδεσης των γεγονότων μεταξύ τους από τη συγγραφέα, καθώς και η απόλυτα κατανοητή παρουσίασή τους. Το μήνυμα που έλαβα ως αναγνώστρια του βιβλίου είναι ότι τα βασικά κριτήρια μιας πραγματικής σχέσης είναι η αγάπη, η ειλικρίνεια, η εμπιστοσύνη.

Συγγραφέας

Η Άλκη Ζέη γεννήθηκε στην Αθήνα. Ο πατέρας της καταγόταν από την Κρήτη και η μητέρα της από τη Σάμο, όπου πέρασε τα πρώτα παιδικά της χρόνια. Παντρεύτηκε το θεατρικό συγγραφέα και σκηνοθέτη Γιώργο Σεβαστίκογλου, που πέθανε το 1991. Απέκτησαν 2 παιδιά.

Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, στη Δραματική Σχολή του Ωδείου Αθηνών και στο Κινηματογραφικό Ινστιτούτο της Μόσχας, στο τμήμα σεναριογραφίας.

Από το 1954 έως το 1964 έζησε ως πολιτική πρόσφυγας στη Σοβιετική Ένωση. Το 1964 επιστρέφει οικογενειακώς στην Ελλάδα, για να ξεναφύγουν πάλι όλοι μαζί με τον ερχομό της Χούντας το 1967. Αυτή τη φορά ο τόπος διαμονής τους είναι η Γαλλία, και συγκεκριμένα το Παρίσι, από όπου επιστρέφουν μετά τη δικτατορία.

Από πολύ μικρή ασχολήθηκε με το γράψιμο. Στις πρώτες ακόμα τάξεις του γυμνασίου άρχισε να γράφει κείμενα για το κουκλοθέατρο. Ένας από τους ήρωες που δημιούργησε, ο Κλούβιος, έγινε κατοπινά ο ήρωας του γνωστού κουκλοθέατρου «Μπάρμπα- Μυτούσης», που εμπνεύστριά του ήταν η Ελένη Θεοχάρη- Περάκη. Πρώτο της μυθιστόρημα είναι «Το καπλάκι της βιτρίνας» (1963), που το έχει εμπνευστεί από τα παιδικά της χρόνια στη Σάμο και είναι σχεδόν αυτοβιογραφικό. Ακολουθεί μια σειρά μυθιστορημάτων για παιδιά, και το 1987 κυκλοφορεί το πρώτο της βιβλίο για μεγάλους « Η αρραβωνιαστικιά του Αχιλλέα».

Χριστίνα Κουμαντζιά Β1

Μερικές όψεις ενός μνημείου. (Από την ιστοσελίδα του Δήμου Ηρακλείου)

Αποψη της κρήνης Μοροζίνι στις αρχές του 20ού αιώνα (R. Behaeddin, Ηράκλειο, Βακελαία Δημοτική Βιβλιοθήκη)

Η κρήνη Μοροζίνι, με το Δεφτερδάρ τζαμί (Άγιο Μάρκο) να ξεχωρίζει στο βάθος (Ηράκλειο, Ιστορικό Μουσείο Κρήτης, © Ε.Κ.Ι.Μ.)

Το Δουκικό μέγαρο, όπως αναπαριστάται στον κώδικα του Μανέα Κλόντζα. Διακρίνεται η κρήνη Μοροζίνι με το άγαλμα του Ποσειδώνα. Πρώτο μισό 17ου αιώνα (Μανέα Κλόντζα, σελ. Traeger)

Η κρήνη Μοροζίνι το 1900 μέσα από το φακό του R. Behaeddin (R. Behaeddin, Ηράκλειο, Βακελαία Δημοτική Βιβλιοθήκη).